

главната войска на Ахмеда. Турцитъ смаляни и сплетени по тозъ начинъ, изоставихъ си мъстата и генералътъ, и нередовно минувахъ рѣката като ся бияхъ отъ една малка флота на Русцитъ която захваща и лѣвиятъ и дѣснияятъ брѣгъ.

Подиръ това ся отворихъ договори за примире въ Букурещъ. Този миръ, подписанъ на 28 Маия 1812 въ Букурещъ, измѣни малко границитъ. Руссия, изъ ново въ война съ Наполеона, умѣкчаваше своите изисквания да не би да противостои на двама съврѣменно неприятели.

Махмудъ II, докаченъ отъ дѣто Русцитъ завладѣхъ Дунавското устие, зѣ една голѣма умраза къмъ Яничаритъ, що бѣхъ причината на това, която и не скри отъ своите вѣрни хора.

Той йоше ся вжсполза отъ Рускиятъ миръ като отиде тѣ покори Сѣрбитетъ, които тозъ пѣтъ ся лишавахъ отъ Руската помощъ. Куршидъ-паша чрѣзъ Босна и една друга войска чрѣзъ долътъ на Нишъ, отидохъ врѣзъ Бѣлградъ. Кара Георги като неможя да противостои, прѣбѣгнѣ въ Австрия. Този освободителъ на Сѣрбия не бѣше вѣки освѣти простъ бѣжанецъ платенъ отъ Руссия да вжлува Сѣрбитетъ; издаденъ и предаденъ отъ единъ Сѣрбеки бояринъ който го бѣше приbralъ въ себя си въ едно тайно негово заврѣщане въ Сѣрбия, той ся уби отъ нѣприятелите си и умрѣ като разбойникъ въ началото, като юнакъ въ битвата за своето отечество и като бѣжанецъ въ краята на своятъ животъ.

Бѣлградъ ся подчини на Турцитъ. Тѣхното отмѣщане къмъ Сѣрбитетъ що тѣсихъ своята независимостъ, подбуди нови избавители. Милошъ Обреновичъ, сѫперникъ на Кара-Георгия, избѣгна изъ Бѣлградъ и разгласи свободата по планината.

Той въ дѣтинството си бѣше единъ простъ овчаринъ; естеството го бѣше сѫтворило великъ въ войната на независимостта юнакъ и въ нуждата политикъ. Едно общо сѫбрание на сичките главни Сѣрби отъ селата,